

ابتکار عدالت جهانی برای گوانتانامو اجمال خبری

مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی
نوامبر سال ۲۰۰۷

معلومات های جدید قانونی

زندانیان گوانتانامو و وکلای دولتی عراض و اسناد خود را به ستره محکمه در مورد دوسیه که تثبیت مینماید که آیا زندانیان حق اقامه دعوا در محکمه فدرالی را دارند تسلیم نمودند

ستره محکمه ایالات متحده آمریکا در این دور دوسیه مرکزی را خواهد شنید که یکبار دیگر مسأله حقوق زندانیان گوانتانامو را در ارتباط به اعتراض در برابر حبس شان در محکمه فدرالی، فیصله خواهد نمود. این دوسیه *ال اوضاح علیه ایالات متحده و بومییدیان علیه بوش* را با هم یکجا میسازد. *ال اوضاح* شامل اولین یازده عریضه حق دفاع در محکمه میباشد که بعد از فیصله تاریخی ستره محکمه در سال ۲۰۰۴ در دوسیه *رسول علیه برابر بوش* در محکمه ثبت گردیده است؛ *بومییدیان* از جانب شش کارگر امداد رسانی است که به گوانتانامو بعد از آن آورده شده اند که محاکم *بوزنیا* حکم رهائی شان را بالای مقامات محلی صادر نمود.

به تاریخ ۲۷ اگست سال ۲۰۰۷، مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی و معاون مشاور حقوقی اسناد و مدارک مربوط به دوسیه را ثبت و استدلال نمودند که زندانیان محبوس در تحت سرپرستی آمریکا دارای حقوق اساسی و مسلم میباشند، و طرز العمل های موجود برای بدست آوردن حقوق ایشان کافی نمی باشد. به تاریخ ۹ اکتوبر سال ۲۰۰۷، دولت اسناد برله این دوسیه را ثبت نمود.

ال اوضاح دوباره همان مسیری را طی نمود که محکمه عالی قبلاً در دوسیه *سی سی آر* یعنی مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی در ارتباط به قضیه *رسول علیه بوش* آنرا فیصله نموده و تصمیم خویش را بدین شکل اعلان نموده بود که زندانیان حق دستیابی به محاکم فدرالی در جهت اعتراض در برابر حبس خود را دارند. بعد از قضیه *رسول* دولت استدلال نموده است که با آنکه زندانیان حق اعتراض را دارند ولی حق اثبات بی گناهی در محاکم آمریکا را ندارند. گذشته از آن، از زمان قضیه *رسول* بدینسو پارلمان آمریکا دو قانون جدیدی را وضع نموده است که به وسیله آن سعی به عمل می آید تا حق دفاع در محکمه را از زندانیان سلب نماید- این قوانین عبارت اند از: *قانون برخورد با زندانی نافذ* در سال ۲۰۰۵، و *قانون کمیسیون نظامی نافذ* در سال ۲۰۰۶.

استماعیه محکمه استیناف "عریضه دی تی ای قانون برخورد با زندانی"؛ دولت در نظر دارد تا *ترایبیونل های جدید* مرور *حالت جنگی* را به راه اندازد

در *قانون برخورد با زندانی* و *قانون کمیسیون نظامی*، پارلمان آمریکا حقوق زندانیان گوانتانامو را محدود نمود تا نتوانند اعاده حق دفاع در محکمه نمایند و قانونیت حبس خود را مورد اعتراض قرار دهند، و در مقابل یک راه و چاره ناقصی را عرضه نمودند که هم اکنون وکلا بالای آن در محکمه اعتراض نموده اند. راه و چاره بدیل - که عبارت از "عریضه دی تی ای" میباشد - تذکر می دهد که زندانی میتواند در *محکمه عمومی حوزه شهر واشنگتن* اقامه دعوا نموده و میتواند حکم "دشمن جنگی" را در قسمت خود مورد اعتراض قرار دهد. حکم "دشمن جنگی" از *ترایبیونل مرور حالت جنگی (سی اس آر تی)* سال ۲۰۰۴ منشأ میگیرد.

در نخستین عراض، *محکمه استیناف* ناقص بودن این بدیل را نشان داده است. بتاريخ ۲۰ جولای، *محکمه استیناف* اظهار نمود که دولت مکلف است که سوابق و اسناد مکمل زندانی - تمامی "معلومات دولت" را- برای هریک یعنی قاضی و وکیل مدافع زندانی تهیه نماید؛ در عین حال همین فیصله ماه جولای محدودیت های فراوانی را بالای ارتباطات زندانیان و وکلای شان وضع نمود. دولت با قاطعیت با این فیصله دعوا نمود و اختلالی را که در اثر جمع آوری و تهیه تمام معلومات دولتی بوجود خواهد آمد، دلیل آوردند. به تاریخ ۳ اکتوبر، محکمه شهر واشنگتن از دوباره شنیدن این دوسیه امتناع ورزید. در ارتباط به تشویش دولت مبنی بر مشکل تهیه تمام معلومات دولتی برای هر یک از زندانیان، همین محکمه پیشنهاد نمود که دولت میتواند این مشکل را با دائر نمودن سی اس آر تی جدید حل نماید.

به تاریخ ۹ اکتوبر، مقامات نظامی آمریکا اعلان نمود که امکان دوباره دائر نمودن سی اس آر تی را برای بعضی و یا تمامی زندانیان در نظر دارند. در ای اواخر، دو افسر نظامی که در سی اس آر تی قبلی در سال ۲۰۰۴ حضور داشتند انتقاد شدید از عدم

کفایت این طرز العمل ها نمودند. یکی از این دو فرد، **دگرمن ستیفن آبراهام**، همچنان مخالفت شدید خود را در قسمت تدویر سی اس آر تی اظهار نمود. آبراهام گفت:

"نهایتاً، تشکیل سی اس آر تی های جدید - حتی صحبت از امکان آن - هر نوع ادعای قبلی را که گویا سی اس آر تی های اولی قابل اعتبار بودند، را رد مینماید؛ در اساس هر دوی اینها یک عمل فریبنده و در عین حال یک جبن اخلاقی می باشند."

قرار است تا وکلای سی سی آر زندانی قبلی "ارواح" را ملاقات نمایند

بتاریخ ۲۸ سپتامبر سال ۲۰۰۷، وکلای حقوق بر مبنای قانون اساسی (سی سی آر) تقاضا نامه یی ملاقات را با وزارت دفاع ثبت نمودند تا مؤکل خود، مجید خان، را که یک سال قبل از محبس سبری سی آی اِ به گوانتانامو انتقال داده شده، دیدار نمایند. آقای خان و سیزده زندانی دیگر از محبس سی آی اِ که در آنجا به شکل سبری نگهداری و معروض به تحقیقات مداوم بودند و برای سالیان متمادی حتی بدون اعتراف مقامات رسمی مبنی بر اینکه این عده در اختیار امریکا هستند، انتقال داده شده اند. قرار است تا بعد از یک سال مناقشه بالای دستیابی به این زندانیان، سرانجام دو وکیل مرکز با مؤکل خود دیدار نمایند. این دیدار اولین دیدار وکلای ملکی از گوانتانامو خواهد بود تا به همراه یکی از زندانیان قبلی ارواح ملاقات نمایند. این زندانیان از طرف دولت امریکا به حیث "زندانیان بلند ارزش" قلمداد گردیده و در یک تعمیر مجزا از دیگر زندانیان محبوس میباشند.

در ماه سپتامبر وزارت دفاع امریکا برای اکثریت زندانیان قبلی "ارواح" که فی الحال در گوانتانامو به سر میبرند فورم را داد و ایشان را از حق داشتن وکیل مدافع مطلع گردانید. در اکثریت حالات، زندانیان قبل از دستیابی به مشاور قانونی سالیان متمادی را در زندان سپری نموده بودند. تا هنوز هیچکدام از ایشان با مشاور قانونی دیدار ننموده اند.

وکلای کوشش مینمایند تا از انتقال بعضی زندانیان به کشور های که در آنجا شکنجه خواهند شد جلوگیری نمایند

وکلای، در مشوره با مؤکلین خود، سعی میورزند تا از انتقال گروه کوچکی از مهاجرین در گوانتانامو به کشور های که در آنجا معروض به شکنجه خواهند گردید، جلوگیری نمایند. یک گروه نسبتاً کوچک زندانیان - تخمیناً ۵۰ - در خطر مواجهه با نقض حقوق بشر در صورت بازگشت به کشور های زادگاه شان میباشند. در دو ماه گذشته، اقلاً دو انکشاف عمده در تلاش برای حمایه از مهاجرین گوانتانامو بوقوع پیوسته است.

بتاریخ ۲۴ سپتامبر سال ۲۰۰۷، سی سی آر درخواست نامه یی را به **بستره محکمه آمریکا** تسلیم داده و از بستره محکمه تقاضا نمودند تا در قضیه مؤکل **لیبیایی** گوانتانامو مداخله و از انتقال موصوف به **لیبیا**، که غالباً در آنجا شکنجه و شاید هم به قتل برسد، جلوگیری نماید. حبس مؤکل موصوف در گوانتانامو - و اشتباه و اتهامات بدون مدرک و سند دولت امریکا که گویا وی به یک گروه مخالف **قذافی** منسوب میباشند - وی را در صورت بازگشت اجباری به **لیبیا** در معرض خطر حبس درازمدت، شکنجه، و مرگ قرار میدهد. این درخواست نامه از **بستره محکمه** تقاضا مینماید تا دستوری را در این قضیه صادر و از انتقال وی به **لیبیا** جلوگیری نماید. در دسامبر سال ۲۰۰۶ و بعداً در فیرووری سال ۲۰۰۷، دولت امریکا قصد خود را برای انتقال موصوف به **لیبیا**، با وجود ترس وی از جزای سنگین در صورت بازگشت اجباری، اعلان نمود. وزارت خارجه امریکا گذارش می دهد که در **لیبیا** "محافظین امنیتی مداوماً زندانیان را در جریان تحقیق و یا هم برای جزأ شکنجه میدهند" و مخالفین سیاسی مظنون و مسلمانان مذهبی با سرکوبی وحشیانه از جانب مقامات لیبیائی مواجه هستند.

در یک انکشاف مشابه، یک قاضی **محکمه محلی** دستور مقدماتی را از جانب زندانی **تونسی** گوانتانامو صادر نموده انتقال وی را به **تونس**، که موصوف ترس از آن دارد که در صورت بازگشت به زجر و شکنجه در آنجا مواجه خواهد شد، جلوگیری نمود. زندانی **تونسی** گویا بخاطر جایزه دستگیر و در سال ۲۰۰۵ برای رهایی مستحق شناخته شده است؛ ولی وی **غیایا** در **تونس** محکمه و به ۲۰ سال حبس محکوم گردیده است. موصوف برای وکلای خود اظهار نمود که به علت خطری که در صورت بازگشت متوجه وی میباشند، نمیخواهد به **تونس** برگردد. به تاریخ ۲ اکتوبر سال ۲۰۰۷، یک قاضی **محکمه محلی** اظهار نمود که "یک بی نتیجه گی عمیق عدالت" خواهد بود اگر محکمه برای دولت اجازه بدهد که فرد مذکور را با وجود خطر عمده که متوجه زندگی و مصونیت وی میباشند، به **تونس** انتقال دهد.

قاضی محکمه محلی فدرال رد دوسیه های زندانیان را معکوس نمود

روز جمعه، تاریخ ۵ اکتوبر، ریکاردو اربینه قاضی محکمه محلی، ۱۶ دوسیه را که از جانب زندانیان گوانتانامو ثبت محکمه گردیده و حبس خود در قرارگاه دریائی آمریکا را تحت سوال قرار داده اند، دوباره باز نمود. اربینه این عرائض را، با وجود حالت تعلیق در دوسیه های *اوضاع/بومیدیان*، در ماه سپتامبر رد نموده بود. دوسیه های *اوضاع/بومیدیان* سرنوشت تمامی عرائض حق دفاع در محکمه را که از جانب زندانیان گوانتانامو در محکمه ثبت گردیده روشن خواهد کرد. به تعقیب رد دوسیه ها از جانب اربینه، وزارت عدلیه برای وکلای محبوسین - به شمول وکلای سی سی آر و مشاورین حقوقی داوطلب - هشدار داد که ایشان از دیدار با مؤکلین خود ممنوع خواهند گردید مگر آنکه دوسیه های جدیدی را تحت **قانون برخورد با زندانی** در محکمه ثبت و به قیودات بیشتر در قسمت دیدار هاد و مکاتیب موافقه نمایند.

وکلای محبوسین فوراً طرح تجدید نظر را به محکمه ارائه نمودند، اربینه به تاریخ ۵ اکتوبر این طرح را پذیرفت و تشویش خود را در برابر اقدام وزارت عدلیه اظهار نمود. اربینه نوشت، "این محکمه تشویش نه چندان کوچک خود را در برابر ممانعت شتابزده وزارت عدلیه از دستیابی عارضین به مشاورین حقوقی اظهار میدارد."

اکنون همان ۱۶ دوسیه ذکر شده دوباره به حالت اولی خود برگشته است - یعنی در حالت انتظار، منتظر فیصله ستره محکمه آمریکا در دوسیه *ال اوضاع علیه ایالات متحده و بومیدیان علیه بوش*.

محکمه استیناف دوسیه محبوسین قبلی را می شنود

بتاریخ ۱۴ سپتامبر سال ۲۰۰۷، معاون مشاور حقوقی سی سی آر طالب مرافعه اولین دوسیه گردید که توسط محبوسین گوانتانامو ثبت و در آن خواستار مسؤل قلمداد نمودن مقامات رسمی آمریکا در قسمت بدرقتاری جسمی، روانی، و مذهبی در گوانتانامو گردیده بودند. دوسیه ملکی - *رسول علیه رمزفیلد* - توسط **مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی** به همراه معاون مشاور حقوقی از جانب چهار تبعه انگلیسی که بصورت غیر عادلانه به مدت سه سال در حبس نگهداشته شدند در ماه اکتوبر سال ۲۰۰۴ ثبت گردید.

رسول علیه رمزفیلد در اکتوبر سال ۲۰۰۴ در **محکمه عمومی حوزه در شهر واشنگتن** از جانب اتباع انگلیسی هریک شفیق رسول، آصف اقبال، روحل احمد و جمال الحریث ثبت گردید. در مدت حبس در گوانتانامو، اینها مکرراً در معرض لت وکوب، بی خوابی، سرما و گرمای شدید، برهنه شدن اجباری، تهدید به مرگ، تحقیق با تهدید تفنگچه، تهدید در حال رو در رو کردن با سگ، بد رفتاری مذهبی، و توهین نژادی قرار داشتند. هیچ یکی از این چهار نفر هیچگاهی عضویت کدام گروه دهشت افکن را نداشته و یا در برابر آمریکا سلاح نبرداشته بودند. صورت *دعوا نونالک رمزفیلد* وزیر دفاع اسبق و مقامات عالی وزارت دفاع را متهم به صحه گذاشتن به انواع و اشکال تحقیق مینماید در حالی که میدانستند که این اشکال تحقیق مغایر قوانین آمریکا و قوانین بین الملل میباشند.

استیناف سی سی آر و معاون مشاور حقوقی در مقابل محکمه استیناف عمومی حوزه از شهر واشنگتن عبارت از تقاضای تجدید حکم بالای فیصله ماه فبروری سال ۲۰۰۶ محکمه محلی شهر واشنگتن میباشد که بر اساس آن ادعای شاکی بر استناد **قانون اساسی**،

موسوم به حکم ایلین تارت، و ادعای شاکی بر مبنای **کنوانسیون جینیوا** را رد نموده و فیصله نمود که مدافعین مستحق مصونیت میباشند زیرا ایشان با اجازه دادن و یا چشم پوشی از همچون "اشکال شدید تحقیق" در داخل محدوده وظیفه خود اجراءات می نمودند. ولی در یک فیصله ماه می سال ۲۰۰۶، ریکاردو اربینه قاضی محکمه محلی شهر واشنگتن از حق شاکی مبنی بر ادعای بدرقتاری مذهبی در تحت **قانون احیای آزادی مذهبی** حمایت نمود. این قانون با اکثریت مطلق از طرف پارلمان وضع گردید.

معلومات جدید در باره رهائی ...

نه زندانی در این اواخر از گوانتانامو انتقال داده شدند. بتاریخ ۲۷ سپتامبر یک زندانی **موریتانیایی** به اسم **محمد لیمان ولد سیدی محمد** به مملکت خود **موریتانیا** انتقال داده شده و از همان زمان آزاد گردیده است.

بتاریخ ۲۹ سپتامبر شش افغان، یک **یمنی**، و یک **لیبیایی** از گوانتانامو به کشور های مألوف شان انتقال داده شده اند. در گذشته، آنها که به **افغانستان** منتقل گردیده اند برای مدت کوتاه در تحت مراقبت دولت قرار گرفته و بعداً به زودی آزاد می گردیدند. ما همچنان

در این تازه گی ها دریافتیم که دولت یمن چهار زندانی یمنی را که در جولای ۲۰۰۷ از گوانتانامو منتقل گردیده بودند، رها نموده است.

در مجموع، تخمیناً ۳۳۰ زندانی در گوانتانامو موجود است. از سال ۲۰۰۲ بدینسو مجموعاً در حدود ۷۸۵ محبوس در گوانتانامو به سر برده اند. در شش سال گذشته ۴۴۵ مورد انتقال محبوسین از گوانتانامو یا به کشور های خودشان و یا هم کشور های جدیدالمسکن شان صورت گرفته است.

معلومات جدید در باره وکالت اعضای پارلمان اروپا از مسأله تجدید اسکان برای مهاجرین گوانتانامو حمایت مینمایند

بتاریخ ۲۶ سپتامبر سال ۲۰۰۷، در جریان یک کنفرانس مطبوعاتی در پارلمان اروپا در شهر ستراسبورگ، ۶۸ عضو پارلمان اروپا از تقاضای سی سی آر و فدراسیون بین المللی برای حقوق بشر (اف آی دی ایچ) مبنی بر تجدید اسکان آنعده از زندانیان گوانتانامو که در معرض خطر انتقال به کشور های میباشند که احتمالاً در آنجا شکنجه و عذاب می گردند در یکی از کشور های عضو اتحادیه اروپا، پشتیبانی نمودند.

رهبران پارلمان اروپا بار بار عدم موجودیت قانون در زندان گوانتانامو را تقبیح نموده اند. ولی تا هنوز تنها البانیا - یکی از فقیر ترین کشور ها در اروپا- یک تعداد کمی از مهاجرین گوانتانامو را که نمیتوانستند مصون به کشور زادگاه خود باز گردند، قبول نموده است. در اوایل ماه اگست، در یک تغییر فوق العاده در پالیسی، دولت انگلستان نیز درخواست رهائی پنج تبعه خارجی و تجدید اسکان شان را در انگلستان نمودند. به علت خوف شکنجه در کشور های خودشان، چهار تن از این افراد قبلاً تقاضای پناهنده گی سیاسی را نموده و یا هم پناهنده گی سیاسی برایشان تفویض گردیده بود.

اف آی دی ایچ، سی سی آر، و ائتلاف چندین حزبی اعضای پارلمان اروپا از تمامی کشور های عضو اتحادیه اروپا تقاضا نمودند تا مداخله نموده و از مقامات امریکائی بخواهند تا محبوسین گوانتانامو را که یا در گوانتانامو به علت نداشتن سرزمینی که به آنجا بروند بند مانده اند، و یا هم در کشور های خودشان به زجر و شکنجه مواجه خواهند شد، در کشور های عضو اتحادیه اروپا تجدید اسکان نمایند.

با وجود مخالفت جمهوری خواهان اکثریت سناتور ها از حق دفاع در محکمه حمایت می کنند

بتاریخ ۱۹ سپتامبر سال ۲۰۰۷، سنای امریکا بالای تعدیلی که حق دفاع در محکمه را برای زندانیان گوانتانامو و دیگر زندانیان احیا مینماید، رای گیری نمودند. این تعدیل از جانب سناتوران هر یک آرلین سپکتر، پترک لهی، و کریستوفر داد به حیث تعدیل در قانون اجازه دفاعی پیشنهاد گردیده بود.

رای ۵۶ در برابر ۴۳ حمایت اکثریت سناتوران را از حق قدیمی حق دفاع در محکمه که توسط قانون کمیسیون نظامی سال ۲۰۰۶ منسوخ گردیده بود، نشان داد. ولی این رای اکثریت نتوانست تعداد رای را که برای شکست مخالفت پارلمانی جمهوری خواهان در برابر این تعدیل لازم است بدست آورد. در پارلمان امریکا یک دعوای پارلمانی در صورتی میتواند جلوی مقاطعه جر و بحث را بگیرد که حمایت ۶۰ سناتور موجود نباشد.

بعد از ختم رای گیری مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی اعلامیه ذیل را صادر نمود:

" مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی، که از تعداد کثیری از زندانیان در خلیج گوانتانامو وکالت و فعالیت های بیش از ۵۰۰ وکیل رضاکار را که مشغول کار بالای دوسیه های زندانیان میباشند، هماهنگی می بخشد، تصمیم اصولی امروزی ۵۶ سناتور را جهت احیای حق دفاع در محکمه برای زندانیانی که در تحت نظارت امریکا میباشند تمجید مینماید.

" ما امروز دیدیم که اکثریت سناتور های ما درک نمودند که گرفتن حق ابتدائی همچون حق دفاع در محکمه از هر شخصی، به معنی اینست که حقوق همه معروض به خطر میباشند.

" ولی این یک گام کوچکی میباشد که شورا باید بردارد تا قانون اساسی بعد از انفاض قانون مُخرَب **کمیسیون نظامی** سال گذشته دوباره جایگزین گردد و اطمینان حاصل گردد که عدالت برای زندانیان در خلیج گوانتانامو برقرار گردیده است. در حالی که این حمایت کافی برای تفوق بالای مخالفت پارلمانی جمهوری خواهان نبود، اما نشانه مهمی از حمایت روزافزون از احیای حکم قانون میباشد. در یک دیموکراسی ما باید حق یک فرد را تأمین نمائیم تا بتوانیم با یک حبسی که امر آن از مقامات بالائی آمده است مبارزه نمائیم. در یک دیموکراسی هیچ رئیس جمهوری باید حق این را نداشته باشد که شخصی را متهم نموده، بعداً در زندان افکنده و کلید ها را نیز به دور بیاندازد."

رئیس جمهور یمین درخواست رهائی زندانیان یمنی را نمود

علی عبدالله صالح رئیس جمهور یمین در جریان یک سفر به امریکا تقاضای رهائی تمامی زندانیان یمنی را نمود که در گوانتانامو به سر می برند. نود و چهار زندانی یمنی در زندان قرارگاه بحری امریکا به سر میبرند.

در یک خبر دیگر، مقامات یمنی چهار زندانی اسبق گوانتانامو را بعد از برگشت شان و پس از سپری نمودن سه ماه زندان، آزاد نموده اند. زندانیان رها شده عبارت بودند از: فوزی نعمان حمود، علی محسن صالح نصر، صادق محمد سید اسماعیل، و حتی عبود مصلح سلطان. مصونیت بین المللی از رئیس جمهور علی عبدالله صالح تقاضا نموده اند که برگشتگان گوانتانامو را که در زندان های یمین به سر میبرند بدون محکمه و یا محکومیت رها نماید.

اخبار نیویارک تایمز از یادداشت های شکنجه های مخفی گزارش میدهد

بتاریخ ۴ اکتوبر سال ۲۰۰۷، **اخبار نیویارک تایمز** گزارش داد که ایالات متحده هنوز هم افرادی را در جاهای مخفی سی آی ا با وجود آنکه سال گذشته تصمیم خود را مبنی بر مسدود نمودن این پروگرام اعلان نمود نگهداری مینماید و یادداشت های مخفی را تولید مینماید تا پروگرام به اصطلاح "اشکال پیشرفته تحقیق" را تکثیر نماید، این پروگرام در واقعیت چیزی به جزء شکنجه و وحشت، عمل غیر انسانی و رفتار توهین آمیز می باشد.

به اساس گذارش در سال ۲۰۰۵، باوجود اعلان عمومی که بر اساس آن شکنجه "مغایر قانون امریکا و ارزش های بین المللی" قلمداد گردیده، **وزارت عدلیه** دو یادداشت درونی وزارت را به تحریر در آورد که برای روش های تحقیق صبیغه قانونی می بخشید.

گذارش **تایمز** مُشعر است که: "گفته میشود که اولین یک از این دو یادداشت مخفی توسط **البرتو گونزالز**، **لوی خارنوال** آن زمان، با وجود مخالفت **جیمز کامی**، **معاون لوی خارنوال** آن زمان، تأیید گردید. این یادداشت یک اجازه صریح بدست می دهد تا مظنون دهشت افگنی بصورت مسلسل با ترکیبی از تخنیک های درد آور جسمانی و روحی مواجه باشند، با سلی به سر زدن، سر را در زیر آب گرفتن و سرمای خیلی سوزنده."

در یادداشت سری دومی که در تابستان سال ۲۰۰۵ بوجود آمد، **وزارت عدلیه** استدلال نمود که اشکال تحقیق توسط سی آی ا خلاف قانون در حال انفاذ که در آن "شکنجه و وحشت، عمل غیر انسانی و رفتار توهین آمیز" ممنوع قرار داده میشود، نمی باشد. یادداشت های قبلی **وزارت عدلیه** که "تخنیک های پیشرفته تحقیق" را روا می دارد، قبلاً روشن گردیده بود؛ ولی این یادداشت های جدید بعد از آن بوجود آمدند که سو رفتار با زندانیان در **ابو غریب** بر ملاً گردید. این مسأله منجر به رسوائی و انکار شکنجه توسط دولت بوش گردید.

معلومات های جدید در باره کمیسیون نظامی

در تحت قانون کمیسیون نظامی اتهامات جدید بر علیه زندانی وارد گردید

بتاریخ ۱۱ اکتوبر سال ۲۰۰۷، خارنوال های نظامی اتهاماتی را علیه **محمد جواد**، یک زندانی پاکستانی که در زمان دستگیری و بعد از آنکه تحت نظارت امریکا قرار گرفت در افغانستان زندگی مینمود، وارد نمودند. **جواد**، به خاطر دست داشتن در پرتاب بمب دستی در سال ۲۰۰۲ بالای یک جیب نظامی امریکا که در حالت انتقال افراد نظامی در افغانستان بود، متهم به سو قتل میباشد.

جواد چهارمین زندانی است که در تحت **قانون کمیسیون نظامی** سال ۲۰۰۶ متهم می گردد. این همان قانونی است که دستورالعمل های فعلی کمیسیون نظامی و همچنان یک تعداد دیگر از مقرراتی که حقوق زندانیان مبنی بر دسترسی به محکمه و دستیابی به استماعیه را محدود میسازد، بوجود آورده است. در قسمت مهر و لاک نشده (یعنی علنی) **ترایبونل مرور حالت جنگی (سی اس آر تی)**

که در گوانتانامو بر گذار گردید، گفته میشود که بعد از شکنجه توسط محافظین و پلیس افغان وی در سهمگیری در حمله بمب دستی اعتراف نموده است.

تا به امروز هیچ کمیسیون مکمل نظامی دائر نگردیده است. اولین زندان که قرار بود متهم گردد، به اسم **دیوید هکس**، با محکمه به توافق رسید که بر اساس آن در مقابل 9 ماه زندان وی در چندین اتهام دیگر جرم خود را قبول نمود، که بعد از آن وی به کشور خود **آسترالیا** برگشت؛ وی معیاد حبس خود را بعد از گذشتادن پنج سال حبس بدون محاکمه به سر رسانید. قاضی نظامی اتهامات وارده علیه دو زندانی بعدی که قرار بود متهم گردند، یعنی **سلیم حمدان** و **عمر خضر**، را رد نمود، ولی در این اواخر این اتهامات از جانب هیأت استیناف دوباره به حالت اول خود برگشته اند. (در ذیل مشاهده گردد)

کمیسیون نظامی در تحت **قانون کمیسیون نظامی یا ام سی** ا روند کاری مهم و ضروری را برآورده نمی سازد، و طرز العمل های شان از محاکم جنائی و محکمه نظامی در تحت قانون نظامی، کاملاً فرق مینماید. مدارکی که با اجبار بدست آمده باشد بر ضد مدافع از آن استفاده می گردد، و برای اسناد بیری بر علیه مدافع اجازه داده میشود. جرم های که جرم های جنگی نیستند شاید توسط کمیسیون نظامی بکار گرفته شوند. علاوه بر آن، حق محکمه سریع در آنجا وجود ندارد و نه هم ضرور است که اتهاماتی که علیه متهم وارد میگردد برایش در زمان معینی اطلاع داده شود.

امر خارنوالی نظامی بدنبال گذارش های مخالفت با مقامات رسمی استعفی داد

بتاریخ ۲۰۰۷، بعد از گذارشات جر و بحث داخلی وزارت دفاع بر سر کمیسیون نظامی و اتهامات علیه زندانیان، **دگروال موریس دیوس**، امر خارنوالی نظامی فوراً از وظیفه خود استعفی داد.

به اساس گذارش رسانه های خبری، قوت های داخل وزارت دفاع بالای **دگروال دیویس** و مأمورین خارنوالی فشار می انداختند تا هر چه زودتر اتهاماتی را بر علیه زندانیان وارد نمایند، منجمله اتهامات شدید دهشت افگنی که توجه مثبت عامه را به روند کار کمیسیون نظامی، که از جانب جامعه حقوقی، نشریات، و مردم عام به صورت گسترده یی مورد انتقاد قرار گرفته است، معطوف خواهد داشت.

دگروال دیویس در برابر فشار آمرین اذعان نمود که وارد نمودن کنترول بالای نوعیت اتهامات وارده به صحیح بودن روند کار صدمه می رساند. اظهارات **دیویس** نشان می دهد که اندازه تأثیر وارده توسط مقامات نظامی بالای جریان محکمه هم چنان احتمال تأثیرات سیاسی بالای کمیسیون نظامی، خیلی زیاد است.

جر و بحث بالای کمیسیون نظامی در داخل وزارت دفاع نمایانگر شکننده بودن و مغلقیت عملیه کمیسیون نظامی می باشد، یک عملیه که بسیاری از حقوقی را که یک زندانی در محکمه فدراالی و یا هم محکمه جنائی با مسؤلین خیلی متعهد تر از محکمه نظامی در تحت قانون نظامی، بدست آورده میتواند، با حيله و نیرنگ از وی می گیرد؛ و این همچنان نشان می دهد که اختلاف در میان دولت در مورد عمل کرد کمیسیون نظامی ادامه دارد.

اتهامات نظامی علیه خضر و حمدان دوباره اعاده گردید؛ در ادامه این کار مرافعه صورت گرفتنی است

به تاریخ ۲۴ سپتامبر سال ۲۰۰۷، محکمه جدید **تجدید نظر نظامی** حکم صادر نمود که قاضی نظامی باید اتهامات را علیه **عمر خضر**، زندانی ۲۰ ساله **کانادایی** گوانتانامو، دوباره احیا نماید. قاضی در ماه جون این اتهامات را به علت نقایص بنیادی در تطبیق طرز العمل کمیسیون نظامی در گوانتانامو رد نموده بود.

خضر، به مانند تمامی زندانیان گوانتانامو، به حیث "دشمن جنگی" توصیف گردیده بود، ولی محکمه تجدید نظر حالت جنگی وی فیصله نمود که آیا موصوف یک جنگنده "غیر قانونی" بود و یا خیر. این ممیزه برای محاکمه نمودن در تحت **قانون کمیسیون نظامی** ضرورت است. اما حکم محکمه تجدید نظر برای خود کمیسیون نظامی اجازه می دهد تا قبل از دائر نمودن یک کمیسیون بالای حالت جنگی یک مدافع حکم صادر نماید.

فیصله محکمه تجدید نظر اتهامات علیه **خضر** را که در افغانستان در زمانی که ۱۵ سال عمر داشت دستگیر گردیده بود، دوباره اعاده نمود. و همچنان اتهامات علیه **سلیم حمدان**، یک زندانی دیگر که دوسیه اش رد گردیده بود، نیز دوباره اعاده گردید. این دروازه را بروی وارد نمودن اتهامات جدید باز می نماید. وکیل **خضر** در محکمه استیناف امریکا طالب مرافعه گردیده است، تا حکم **محکمه کمیسیون نظامی تجدید نظر** را رد نماید.

در باره اجمال خبری ...

این اجمال خبری ماهوار از جانب مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی که یک موسسه حقوقی غیر انتفاعی و تعلیمی می باشد که مصم به دفاع و پیشرفت حقوقی که توسط قانون اساسی امریکا و اعلامیه جهانی حقوق بشر تضمین گردیده است و مرکز آن در شهر نیویارک میباشد، تهیه می گردد. سی سی آر وکالت زندانیان گوانتانامو را با یک شبکه اضافه تر از . . ه مشاور حقوقی رضاکار هماهنگی می بخشد. این اجمال خبری به عربی ترجمه و در اینترنت در آدرس ذیل موجود است:

<http://www.ccrjustice.org/reports/Guantanamo-newsletter>

اگر خواهان دریافت این اجمال خبری هستید، برای ما معلومات بیشتر بفرستید، و یا با ما به تماس شوید:

Center for Constitutional Rights
666 Broadway, 7th Floor
New York, NY 10012
<http://www.ccrjustice.org/>
(212) 614-6443
LKates@ccrjustice.org